

[Finansministeren]

Schmidt har fået lejlighed til at stille 4 spørgsmål, vil gøre det muligt for mig at give hr. Kjærulff-Schmidt et mere udførligt svar, end hr. Kjærulff-Schmidt ellers ville have fået, og det ville jeg tro hr. Kjærulff-Schmidt vil være taknemmelig for.

Jeg skal i anledning af hr. Kjærulff-Schmidts indledende bemærkninger oplyse, at der ikke er tale om nogen hidtil hemmeligholdt rapport. Den har ikke i mindste måde været hemmeligholdt, den er sendt til folketingets retsudvalg, den er i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen og de deri indeholdte regler udleveret til flere dagblade og har da også været omtalt i flere dagblade. Det er jo bl. a. den dagbladsomtale, der er grundlaget for de af hr. Kjærulff-Schmidt stillede spørgsmål. Men det er en foreløbig rapport. Det er et arbejdsdokument. Det indeholder fejl og misforståelser af forskellig art, og derfor er der ikke nogen mening i at offentliggøre – dvs. trykke og udsende i et større oplag – den pågældende rapport. Jeg kan tilføje, at den endelige rapport vil blive sendt.

På det første af de af hr. Kjærulff-Schmidt stillede spørgsmål, spørgsmål nr. 215, skal jeg svare, at jeg kan bekræfte formodningerne om, at nogle af landets kommuner efter administrationsdepartementets opfattelse har autoriseret et for stort antal personer til at benytte EDB-terminalerne i forbindelse med terminaladgangen til de to fælleskommunale terminalbaserede EDB-systemer, SIP fase 1 og forskudsændringssystemet. Man må imidlertid være opmærksom på, at der med indførelsen af sikkerhedsbestemmelserne for de to EDB-systemer var tale om regelfastsættelse på et helt nyt område, og det har derfor været vanskeligt for de enkelte kommunalbestyrelser umiddelbart at afgrænse det kommunalt ansatte personale, som det var nødvendigt at autorisere til terminalbenyttelse. Det har i øvrigt vist sig, at flere kommuner senere har reduceret antallet af autoriserede, når det blev klart, at autorisationer var blevet tildelt flere personer, end det var strengt nødvendigt.

Jeg kan tilføje, at det ville have været særdeles vanskeligt at give faste regler for antallet af autoriserede personer i de kommunale forvaltninger, som har terminaladgang. Dels er der tale om væsentlige forskelle i omfanget af de enkelte kommuners opgaver, f. eks.

på det sociale område, og dels er der forskel med hensyn til, hvorledes de administrative opgaver tilrettelægges i de enkelte kommuner. Behovet for terminalanvendelse i de enkelte kommuner og dermed for autorisation af personale vil derfor være forskelligt fra kommune til kommune.

På baggrund af hvad jeg lige har sagt, har det selvfølgelig også været vanskeligt for administrationsdepartementet umiddelbart at bedømme, om antallet af autoriserede personer har været for stort i de enkelte kommuner, men det er dog administrationsdepartementets opfattelse, at nogle kommuner har autoriseret et for stort antal personer til at benytte terminalerne.

De nye sikkerhedsbestemmelser, som blev fastlagt på et møde mellem Kommunernes Landsforening og mig den 6. oktober i år, indeholder derfor en præcisering af, at antallet af autoriserede terminaloperatører skal begrænses mest muligt. De nye sikkerhedsbestemmelser medfører også, at der etableres en benyttelsesstatistik, som kommunernes sikkerhedsansvarlige skal gennemgå mindst én gang om måneden. Denne statistik vil medvirke til at nedbringe antallet og omfanget af autorisationer, da det ud fra statistikken vil være forholdsvis let at afgøre, om nogle personer er tildelt autorisationer, som de ikke har brug for.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Jeg siger tak til finansministeren for redegørelsen, også for oplysningen om, at den omtalte rapport er identisk med den rapport, der tidligere er tilgået retsudvalget, således at der altså ikke, som man kunne have troet, er tale om nogen som helst form for hemmelighedskræmmeri fra regeringens side.

Jeg vil i øvrigt gerne takke for svaret, som jeg forstår sådan, at regeringen er enig i, at accessproblemet i startfasen ikke er blevet løst tilfredsstillende, og at regeringen ikke agter at forholde dig passiv over for den rapport og de erfaringer, der nu foreligger, og heller ikke vil finde det rimeligt, at kommunerne forholder sig passive.

Jeg ser frem til, at ministeren vil kunne svare tilsvarende imødekommende vedrørende de underpunkter, som de næste tre spørgsmål udgør, idet jeg i øvrigt vil afstå fra at begrunde de tre spørgsmål yderligere.